

دو کتابخانه به کتابخانه‌های شهرستان اوز اضافه می‌شود

مراسم معرفی شهر اوز به‌عنوان نهمین پایتخت کتاب ایران روز گذشته در سالن همایش‌های نمایشگاه کتاب تهران برگزار شد. علاءالدین بروجردی، نماینده شهرستان‌های لارستان، خنج، گراش، اوز و جویم در مجلس شورای اسلامی، در این مراسم گفت: هم‌زمان با معرفی اوز به‌عنوان پایتخت کتاب ایران تصمیم گرفته شد هر شهری که عنوان مذکور را به خودش اختصاص می‌دهد، دو سال با آن عنوان شناخته شود. این نماینده مجلس خبر داد: ما در آینده نزدیک شاهد اضافه شدن دو کتابخانه به کتابخانه‌های شهرستان اوز خواهیم بود و امیدواریم کتابخانه هنر هر چه زودتر تجهیز شود. در این مراسم کتاب آداب و رسوم، پوشاک و زیورآلات روستای فیشور رونمایی شد. / ایرنا

آغاز اجرای نمایش عروسکی «جک نارن»

نمایش عروسکی «جک نارن» به‌نویسندگی و کارگردانی قیس یساقی برگزیده بیستمین جشنواره نمایش عروسکی تهران-مبارک از پنج‌شنبه ۲۵ اردیبهشت، اجرای خود را در سالن قشقایی مجموعه تئاتر شهر آغاز کرد. نمایش «جک نارن»، کاری از گروه «نخنما» و تولیدکنندگان نمایش پر مخاطب و پر اجرای «مثلث» است و بازیگران (بازی‌دهندگان عروسک) این نمایش محمد لقمانیان، فرشاد قاسمی، محمدجواد مهدیان و قیس یساقی هستند که هر شب ساعت ۲۰ روی صحنه می‌روند. در خلاصه داستان این اثر نمایشی آمده است: افسانه‌ای هست که می‌گه زاپنی‌های تون با داشتن چند قطره خون، یا یک تیکه از لباس هر کسی، عروسکی از اون آدم بسازن و زندگی‌ش رو کنترل کنن... / مهر

«ادبیات در قاب تصویر» به بهانه ساخت سریال اخیر نرگس آبیاری سووشون الگویی ایرانی و ملی است

ادبیات ما نقش مهمی یافته و آثار این دوره بازتابی از لایه‌های گوناگون زیست ایرانیان است. دانشور نیز در آثارش، با رجوع به اسطوره و تاریخ، نقدی بر زمانه خود وارد می‌کنند. اسطوره‌ها در آثار او نه نمادهای ایستا، بلکه ابزارهایی برای بیان دغدغه‌های عدالت‌خواهانه و انسانی هستند. از سووشون تادیگر آثارش، با پرسش‌هایی درباره اخلاق، ایستادگی و نسبت انسان با تاریخ و جامعه روبه‌رو هستیم.

علی اصغر عزتی پاک، نویسنده در ادامه این نشست گفت: یکی از آرزوهای دیرینه من این بود که «سووشون» در قامت یک اثر سینمایی یا سریالی جان بگیرد. همیشه برایم عجیب بود چرا چنین اثری سال‌ها از نگاه سینما دور مانده. البته همیشه فکر می‌کردم این داستان را نه هر کسی، بلکه فقط یک زن می‌تواند بسازد؛ زنی که بتواند عمق نگاه سیمین دانشور را درک کند و آن را با زبان تصویر روایت کند. به گمانم این اثر منتظر بود تا کارگردانش، در زمان خودش، از راه برسد.

وی اظهار داشت: سووشون برای ما نویسندگان ایرانی، تبدیل به یک متن کلاسیک شده است و آن را به‌عنوان الگویی ایرانی و ملی شناخته‌ایم. این اثر تنها یک داستان نیست؛ یک جریان فکری و فرهنگی است و مخاطبان نیز به آن وفادارند. یکی از دشواری‌های ساخت اقتباس از آثار بزرگ همین است: مخاطبانی وجود دارند که انتظار دارند نسخه سینمایی، خاطرات و معنایی که در ذهنشان شکل گرفته را دوباره زنده کند. اگر احساس کنند به اثر خیانت شده، قطعاً واکنش منفی نشان خواهند داد.

وی افزود: اما اقتباس فقط بازتولید گذشته نیست. فیلم یا سریال باید بتواند با مخاطبان جدید هم ارتباط برقرار کند؛ کسانی که ممکن است هرگز کتاب را نخوانده باشند. بنابراین باید بین وفاداری به اصل اثر و بازآفرینی مدرن، تعادلی هنرمندانه ایجاد کرد. این کاری بسیار دشوار، اما شدنی است. / اصباحبر

جامعه تبدیل کرده است. طبیعی است که چنین آثاری، که به میراث فرهنگی ما بدل شده‌اند، قابلیت اقتباس برای سینما و تلویزیون را نیز دارند.

این نویسنده اضافه کرد: در اقتباس، ما با نوعی بازآفرینی خلاقانه روبه‌رو هستیم. فیلم‌ساز یا بهره‌گیری از زبان و ابزارهای خاص سینما، نسخه‌ای تازه از اثر ادبی خلق می‌کند. مهم است که این نسخه، در عین وفاداری به روح و مضمون اثر، هویت مستقل خود را نیز حفظ کند. به‌ویژه در مورد اثری چون سووشون که نه تنها داستانی شناخته‌شده دارد، بلکه از نگاه بسیاری از منتقدان، به بخشی از حافظه فرهنگی ما بدل شده است. مقابلو ادامه داد: ما وارد دوره‌ای در ادبیات ایران شده‌ایم که دیگر نویسنده فقط درباره اشراف، شاهزاده‌ها یا قهرمانان اسطوره‌ای نمی‌نویسد. نویسندگان بزرگی، به‌ویژه زنان، از بطن واقعیت و زندگی روزمره می‌نویسند و به بررسی اقلشار مختلف جامعه، تاریخ معاصر و تحولات سیاسی و اجتماعی زمانه‌شان می‌پردازند. در این میان، رئالیسم در

نشست «ادبیات در قاب تصویر» به بهانه ساخت سریال «سووشون» اثر نرگس آبیاری با اقتباس از رمان «سووشون» اثر سیمین دانشور در سرای اهل قلم سی‌وششمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب برگزار شد. شیوا مقابلو، نویسنده، مترجم و استاد دانشگاه در این نشست درباره این اثر هنری گفت: سیمین دانشور به عنوان یکی از نخستین زنانی که در ایران رمانی با معیارهای جهانی نوشتند، جایگاهی ویژه در ادبیات معاصر ما دارد. او نه تنها از طبقه‌ای فرهنگی و برخوردار از دسترسی آموزشی و مالی بودند، بلکه تسلطی جدی بر زبان‌های خارجی و آشنایی عمیق با ادبیات غرب داشت. این نکته اهمیت زیادی دارد؛ زیرا با نویسنده‌ای روبرو هستیم که هم ادبیات جهان را می‌شناسد، هم ترجمه کرده و هم آثاری اصیل به زبان فارسی خلق کرده است.

وی افزود: «سووشون» در دوره‌ای خاص از زندگی نویسنده نوشته شده؛ دورانی که ایران در حال دگرگونی‌های مهم اجتماعی و فرهنگی بود. همین مسئله، کتاب را به منبعی غنی برای شناخت لایه‌های مختلف

